

การตัดเสียงกับการแปรหน่วยเสียงของถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย

จอมขวัญ สุทธินนท์*

สาขาวิชาภาษาไทยและภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Received: 3 October 2020

Revised: 31 March 2021

Accepted: 11 November 2021

บทคัดย่อ

บทความวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอผลการวิจัยเชิงคุณภาพในประเด็นการตัดเสียงกับการแปรหน่วยเสียงของถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย ขอบเขตการวิจัย คือ ถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยหมวด creator's stickers ของ LINE STORE จากเว็บไซต์ www.line.me ซึ่งรวบรวมตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2562 ย้อนหลัง กระทบกรับ 20 ชุดสติ๊กเกอร์ มีจำนวนสติ๊กเกอร์รวม 752 ตัว แนวคิดที่ใช้ในการวิจัย คือ การตัดเสียงตามหลักการด้านภาษาศาสตร์เชิงประวัติและการแปรหน่วยเสียงตามหลักการด้านภาษากับสังคม ผลการวิจัยพบว่าการตัดเสียงเป็นลักษณะทางภาษาที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยบ่อย ทั้งการตัดเสียงพยางค์ และการตัดเสียงคำ แต่ละถ้อยคำอาจตัดเสียงเพียง 1 เสียง หรือมากกว่า 1 เสียง นอกจากนี้การตัดเสียงปรากฏร่วมกับการแปรหน่วยเสียงตั้งแต่ 1-4 หน่วยเสียง ดังนี้ (1) การตัดเสียงร่วมกับการแปรหน่วยเสียง 1 หน่วยเสียง (2) การตัดเสียงร่วมกับการแปรหน่วยเสียง 2 หน่วยเสียง (3) การตัดเสียงร่วมกับการแปรหน่วยเสียง 3 หน่วยเสียง และ (4) การตัดเสียงร่วมกับการแปรหน่วยเสียง 4 หน่วยเสียง

คำสำคัญ: การตัดเสียง การแปรหน่วยเสียง ถ้อยคำ สติ๊กเกอร์ไลน์ ภาษาไทย

* ผู้ประสานงานหลัก; อีเมล: jomkwan.sud@psu.ac.th

Elision and Phonological Variations of Utterances on LINE Stickers in Thai Language

Jomkwan Sudhinont*

Thai and Applied Thai, Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University

Received: 3 October 2020

Revised: 31 March 2021

Accepted: 11 November 2021

Abstract

The objective of this article is to present the results of a qualitative research study on elision and phonological variations of utterances on LINE stickers in Thai. The scope of the research is utterances on LINE stickers in Thai in the category “Creator’s stickers” in LINE STORE on the website www.line.me from May 1, 2019 and backdated to a total of 20 sets totaling 752 pieces of stickers. The concept of the research is elision based on principles of historical linguistics and phonological variations according to sociolinguistic principles. The research reveals that elisions based on historical linguistics and phonological variations according to sociolinguistic principles frequently found on LINE stickers in Thai are elision of syllables and elision of words. In addition, elision usually occurs with phonological variations from 1 to 4 variations as follows: (1) elision occurring with one phonological variation, (2) elision occurring with two phonological variations, (3) elision occurring with three phonological variations, and (4) elision occurring with four phonological variations.

Keywords: Elision, Phonological variation, Utterance, LINE sticker, Thai language

* Corresponding Author; E-mail: jomkwan.sud@psu.ac.th

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษากับสังคมมีความสัมพันธ์กัน เนื่องจากสังคมต้องใช้ภาษาในการสื่อสาร (Thai Language Institute, 2012) ภาษาจึงเป็นระบบสัญลักษณ์ที่สมาชิกในสังคมใช้เป็นเครื่องมือสื่อความรู้ ความคิด ความต้องการ รวมถึงประสบการณ์ และเมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงไปตามเวลา ภาษาจึงเปลี่ยนแปลงไปด้วย (Kuprasert, 2012) ทั้งด้านเสียง คำศัพท์ และด้านการเรียงคำ

ปัจจุบันเป็นยุคแห่งการสื่อสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เครือข่ายสังคมออนไลน์จึงเป็นสังคมหนึ่งที่ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารข้อมูลเช่นเดียวกับสังคมตามแนวคิดโครงสร้างทางสังคม เนื่องจากทำให้ผู้ใช้บริการได้ถ่ายทอดแลกเปลี่ยนข้อมูลต่อกันผ่านเว็บไซต์ และแอปพลิเคชันต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดต่อผ่านแอปพลิเคชัน LINE ที่ผู้ใช้บริการมักใช้เพื่อการสื่อสารด้วยข้อความขนาดสั้น เน้นความรวดเร็วในการสื่อสาร และสื่ออารมณ์หรือความรู้สึกผ่านรูปภาพ สัญลักษณ์ หรือสติ๊กเกอร์ตัวการ์ตูนประกอบถ้อยคำที่หลากหลาย (Ketchan, Salungyou and Makkha, 2018) สะท้อนให้เห็นการแปรของของภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแปรด้านเสียง

เมื่อ LINE เป็นแอปพลิเคชันที่ผู้ใช้บริการใช้เพื่อการติดต่อสื่อสารที่รวดเร็ว จึงมักเกิดการตัดพยางค์ หรือ ตัดคำ ซึ่งหมายถึง การที่เสียงในภาษาเปลี่ยนแปลงโดยเสียงในคำเดิมหายไป (Khanitthanan, 1983; Warottamasikkhadit, 2010; Siriaksornsat, 2011) ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาที่ผู้ใช้บริการสะกดตามเสียงพูด และมีผู้สร้างสรรค์สติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยจำนวนหนึ่งที่ใช้รูปแบบการสะกดตามเสียงพูดโดยการตัดคำหรือตัดพยางค์ดังกล่าวมาสร้างสรรค์ถ้อยคำพร้อมกับตัวการ์ตูนสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย เช่น ถ้อยคำ “ปิดบังไรอยู่” และ “อิจ” พบว่าเป็นการตัดเสียงพยางค์ กล่าวคือ ตัดเสียงพยางค์ “อะ” /à/ จากหน่วยคำของคำว่า “อะไร” /àʔ.raj/ และตัดเสียงพยางค์ “ฉา” /chǎ:/ จากหน่วยคำของคำว่า “อิจฉา” /it.chǎ:/ เพื่อความสะดวกในการออกเสียง ลดความเป็นทางการ และทำให้ถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยกระชับขึ้น อันแสดงความเป็นกันเองแก่คู่สนทนา (Sudhinont, 2020a) การตัดเสียงดังกล่าวเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างมีข้อจำกัดตามหลักการภาษาศาสตร์เชิงประวัติ กล่าวคือ เป็นการตัดเสียงตามบริบทที่เหมาะสมกับการตัดเสียง ผู้ใช้ภาษาอธิบายเหตุผลได้ว่าการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้ออกเสียงได้ง่ายขึ้น (Khanitthanan, 1983)

นอกจากการตัดเสียงอันเป็นการเปลี่ยนแปลงทางภาษาตามหลักการภาษาเชิงประวัติแล้ว ยังพบการการแปรหน่วยเสียงต่างๆ อันเป็นหลักการทางภาษากับสังคมร่วมด้วยบ่อยๆ ได้แก่ การแปรหน่วยเสียงพยัญชนะต้น พยัญชนะท้าย สระ และวรรณยุกต์ เช่น ถ้อยคำ “โกดแฉ่ว” ที่ทั้งตัดเสียงหน่วยเสียงพยัญชนะต้นร่วมกับการแปรหน่วยเสียงพยัญชนะต้นจากหน่วยเสียงพยัญชนะต้นเดิม “กร” /kr/ กลายเป็นเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยว “ก” เป็นเสียง “โกด” /kò:t/ โดยที่หน่วยเสียง /r/ หายไป และแปรหน่วยเสียงพยัญชนะต้นจากเสียง “ล” /l/ กลายเป็นหน่วยเสียงพยัญชนะต้น “ง” /ŋ/ เป็นเสียง “แฉ่ว” /ŋéw/ ถ้อยคำ “โกรธแล้ว” จึงเป็น “โกดแฉ่ว” เพื่อแสดงถึงความเป็นกันเองระหว่างคู่สนทนา และแสดงความรู้สึกรักอ่อนคู่สนทนา ให้คู่สนทนายารู้สึกว่าผู้ใช้บริการสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษานั้นน่ารัก และน่าเอาใจใส่ ทั้งการแปรหน่วยเสียงพยัญชนะต้นดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าผู้พูดเป็นวัยรุ่นหรือใช้ภาษาแบบวัยรุ่น (Thai Language Institute, 2012) ได้

ด้วยความเป็นมาและความสำคัญของการแปรของภาษาอันเกิดจากความหลากหลายของสมาชิกในสังคม เครือข่ายสังคมออนไลน์ และมีผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตัดเสียงที่ไม่ได้เกิดขึ้นกับเพียงคำยืมภาษาต่างประเทศเท่านั้น แต่การตัดเสียงของถ้อยคำยังเกิดร่วมกับการแปรหน่วยเสียงอีกด้วย ผู้วิจัย

จึงสนใจศึกษาการตัดเสียงกับการแปรหน่วยเสียงของถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย อันสะท้อนให้เห็นสภาพ
บทบาท และสถานการณ์การใช้ถ้อยคำ ซึ่งถือเป็นปรากฏการณ์ทางภาษา ณ ช่วงเวลาหนึ่งในสังคมสื่อสารออนไลน์
ของไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการตัดเสียงกับการแปรหน่วยเสียงของถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภาษาเป็นเครื่องมือสำหรับการติดต่อสื่อสารที่เป็นข้อเท็จจริง ความต้องการ ความรู้สึก หรือความคิดเห็น
ระหว่างสมาชิกในสังคมและระหว่างสังคม ดังนั้น ภาษาจึงสื่อความหมายทางสังคมด้วย กล่าวคือ ภาษาบ่งบอกถึง
สถานภาพหรือภูมิหลังของผู้ใช้ภาษาได้ ทั้งด้านเพศ ภูมิฐานะ และวัย เมื่อสมาชิกในสังคมประกอบไปด้วยบุคคล
จำนวนมากที่มีความหลากหลายด้วยสถานภาพและภูมิหลัง จึงทำให้เกิดความหลากหลายของภาษาขึ้น ซึ่งเกิดขึ้นกับ
ทุกสังคม อีกทั้งลักษณะของโอกาสที่ใช้ภาษา เช่น การสนทนา การปาฐกถา การเขียนบทความ รวมถึงการใช้
ภาษา เช่น วงการกีฬา วงการกฎหมาย วงการโฆษณา ก็มีลักษณะการใช้ภาษาแตกต่างกัน ก่อให้เกิดความหลากหลาย
ของภาษาขึ้นได้ (Thai Language Institute, 2012)

การแปรของภาษาหมายถึงการใช้รูปภาษาที่ต่างกันแทนกันโดยไม่ทำให้ความหมายแก่นเปลี่ยน การแปรด้าน
เสียงจึงหมายถึงการที่เสียงในภาษาต่างไปจากลักษณะปกติที่สมาชิกในสังคมส่วนใหญ่ใช้กัน (Thai Language
Institute, 2012) เช่น การตัดเสียงในถ้อยคำภาษาต่างประเทศอันเกิดจากการที่สมาชิกในสังคมไทยตัดเสียงของ
ถ้อยคำ ในคำว่า “ชิง” ที่มาจากภาษาอังกฤษว่า “Racing” หมายถึง ขับรถเร็ว ขับรถด้วยความคะนอง หรือไปโดยรถ
อย่างรวดเร็ว และคำว่า “เดิน” ที่มาจากภาษาอังกฤษว่า “modern” หมายถึง ทันสมัย (Chaikiattitham, 2016)
และยังพบว่าเกิดขึ้นมากในภาษาไทยเช่นกัน เช่น สมาชิกในสังคมบางกลุ่มออกเสียงคำว่า “อะไร” /ʔàʔ.raj/ สำหรับ
ใช้แทนนาม แสดงคำถาม หรือใช้แทนนามที่ไม่เฉพาะเจาะจง (Royal Society of Thailand, 2013) โดยตัดเสียง
พยางค์ “อะ” /ʔàʔ/ เหลือเพียงพยางค์ “ไร” /raj/

นอกจากการตัดเสียงของถ้อยคำภาษาไทยดังกล่าว ยังพบว่าสมาชิกในสังคมไทยบางกลุ่มออกเสียงคำว่า
“อะไร” /ʔàʔ.raj/ ด้วยการแปรของภาษาด้านหน่วยเสียง โดยแปรหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายพยางค์ “อะ” /ʔa/
เป็นหน่วยเสียง “ล” /l/ เป็นเสียง “อัลไล” /ʔal.laj/ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียง คือ ทำให้มี
หน่วยเสียงพยัญชนะท้ายเพิ่มขึ้น (Onpau, 2003)

สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญที่สะท้อนให้เห็นปรากฏการณ์ในการใช้ถ้อยคำภาษาไทย
หลากหลายมิติ เนื่องจากผู้ใช้บริการแอปพลิเคชัน LINE มักสื่อสารด้วยข้อความขนาดสั้น ผู้สร้างสรรค์สติกเกอร์ไลน์
จึงใช้ถ้อยคำที่ได้จากการเขียนสะกดตามเสียงพูดของสมาชิกในสังคมที่มีขนาดสั้นเหล่านั้นมาออกแบบสติกเกอร์ไลน์
ประกอบตัวการ์ตูนที่แสดงออกทางสีหน้าถึงอารมณ์และความรู้สึก ทำให้การสื่อสารมีชีวิตชีวขึ้น ซึ่งไม่เพียงส่งผล
กระทบต่อภาษา คือ ทำให้มีเสียงและคำเพิ่มขึ้น (Onpau, 2003) แต่อาจเกิดหน่วยเสียงพยัญชนะต้นและพยัญชนะ
ท้ายคล้ายหน่วยเสียงในภาษาอังกฤษ หน่วยเสียงพยัญชนะเดิมาหายไปกลายเป็นอีกหน่วยเสียงหนึ่ง รวมถึงเสียงหน่วย
เสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนแปลงไป (Onpau, 2003; Kanchanawan, 2011)

ผลงานวิจัยที่ศึกษาถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์ไลน์ พบ 3 ประเด็น ได้แก่ รหัสสาร เจตนาในการสื่อสาร และการเปลี่ยนแปลงของเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทย ดังรายละเอียดต่อไปนี้ งานวิจัยเรื่องการใช้รหัสของสติ๊กเกอร์ไลน์ในการสื่อสาร (Sirikaya and Sriphech, 2017) รวบรวมสติ๊กเกอร์ไลน์ในกลุ่ม creator market อันดับขายดี รวม 544 ตัว พบรหัสสติ๊กเกอร์ไลน์ 2 รหัส คือ รหัสนำเสนอ และรหัสภาพแทน นอกจากนี้ ยังพบเจตนาแฝงจากการสื่อสารผ่านสติ๊กเกอร์ไลน์อีกด้วย ขณะที่งานวิจัยเรื่องเจตนาในการสื่อสารที่สะท้อนผ่านถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียงที่มีลักษณะทำนองเสียงขึ้น (Sudhinont, 2020b) ศึกษาเจตนาในการสื่อสารจากสติ๊กเกอร์ไลน์โดยตรง จากถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยในกลุ่ม creator sticker รวม 752 ตัว พบสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นจำนวน 189 ตัว ซึ่งแสดงเจตนาบอกให้ทราบ ถาม ชักชวน ขอร้อง สั่ง ห้าม ชู เสนอแนะ และคาดคะเน ตามลำดับ

ส่วนงานวิจัยเรื่องการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สอดคล้องตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย (Sudhinont, 2020c) พบถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงและส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน 129 ตัว จากสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สอดคล้องตามเสียงพูด 187 ตัว การเปลี่ยนแปลงที่สังเกตได้ชัด คือ การเปลี่ยนแปลงเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาว เพื่อลดความห้วน แสดงความออตออ่อน และสะท้อนถึงความไม่เป็นทางการของการสื่อสารผ่านแอปพลิเคชัน LINE

รายละเอียดเกี่ยวกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว นำมาสู่การเติมเต็มประเด็นด้านการแปรของภาษาที่มีผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงซึ่งถือเป็นปรากฏการณ์ทางภาษาในช่วงเวลาหนึ่งในสังคมสื่อสารออนไลน์ของไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

แบบแผนการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยมุ่งค้นหาความรู้ความจริงเรื่อง “การตัดเสียงกับการแปรหน่วยเสียงของถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย” โดยอาศัยข้อมูลเชิงคุณลักษณะ

ตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ใช้วิเคราะห์ในงานวิจัย ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection) ดังนี้ (1) คัดเลือกเฉพาะคำหรือถ้อยคำที่เป็นอักขระไทยล้วนในสติ๊กเกอร์ไลน์เท่านั้น (2) คัดเลือกเฉพาะสติ๊กเกอร์ไลน์ที่สร้างสรรค์ขึ้นโดยผู้สร้างสรรค์สติ๊กเกอร์ไลน์ที่เว็บไซต์ระบุว่าป็นนักวาดเท่านั้น (3) คัดเลือกเฉพาะสติ๊กเกอร์ไลน์ที่จัดอยู่ในหมวดหมู่เป็นที่นิยม (Popular) เท่านั้น (4) คัดเลือกเฉพาะสติ๊กเกอร์ไลน์จำนวน 20 ชุด โดยเริ่มนับจากวันที่ 1 พฤษภาคม 2562 ย้อนหลังเท่านั้น

เครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับการวิจัยนี้ โดยใช้เทคนิคการสังเกตการณ์เป็นสำคัญตามแนวคิดการวิจัยเชิงคุณลักษณะ (Srisa-ard, 2017) จากข้อมูลสติ๊กเกอร์ไลน์ที่ปรากฏถ้อยคำภาษาไทยในหมวด Popular creators' stickers และสร้างสรรค์ขึ้นโดยผู้สร้างสรรค์สติ๊กเกอร์ไลน์ที่เว็บไซต์ระบุว่าป็นนักวาด (Creators' sticker) จากแหล่งข้อมูลสติ๊กเกอร์ไลน์ซึ่งมีสติ๊กเกอร์ไลน์จำนวนทั้งสิ้น 752 ตัว

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย 5 ประเด็น ได้แก่ (1) ลักษณะเหนือหน่วยเสียงในประเด็นทำนองเสียง (2) การตัดเสียงอันเป็นแนวโน้มของเสียงพูดในอนาคต (3) การแปรหน่วยเสียงอันส่งผลกระทบต่อภาษาไทย (4) ปัญหาหรือข้อบกพร่องด้านการเขียน ซึ่งทั้ง 4 ประเด็นข้างต้นเป็นไปตามหลักการด้านภาษากับสังคม และ (5) การเปลี่ยนแปลงของเสียงในถ้อยคำที่เป็นไปตามหลักการด้านภาษาศาสตร์เชิงประวัติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แนวคิดเรื่องการตัดเสียงตามหลักการด้านภาษาศาสตร์เชิงประวัติและการแปรเสียงตามหลักการด้านภาษากับสังคม ซึ่งเป็นลักษณะการเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษา (Khanitthan, 1983; Onpau, 2003; Warottamasikkhadit, 2010; Siriaksornsat, 2011; Kanchanawan, 2011) แล้วนำเสนอผลการวิจัยรูปแบบการวิเคราะห์ประกอบตัวอย่างคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์การตัดเสียงกับการแปรหน่วยเสียงของถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย พบการตัดเสียงของถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยลักษณะเดียว และพบการตัดเสียงร่วมกับการแปรหน่วยเสียงในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การตัดเสียงของถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยลักษณะเดียว

สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่ตัดเสียงในถ้อยคำลักษณะเดียว จำแนกเป็นสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่ตัดเสียง และเป็นสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่ตัดเสียงมากกว่า 1 เสียง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่ตัดเสียง ดังตัวอย่างที่ 1 และตัวอย่างที่ 2 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

(LINE STORE, 2019b)

ตัวอย่างที่ 2

(LINE STORE, 2019g)

ตัวอย่างที่ 1 ปรากฏถ้อยคำที่ว่า “ปิดบังไรอยู่” ซึ่งตัดเสียงพยางค์ไป 1 เสียง ได้แก่ เสียงพยางค์ “อะ” /ʔàʔ/ ซึ่งเป็นพยางค์หนึ่งของคำว่า “อะไร” /ʔàʔ.raj/ จากถ้อยคำที่สมบูรณ์ คือ “ปิดบังอะไรอยู่”

ตัวอย่างที่ 2 ปรากฏถ้อยคำที่ว่า “ดูกันยัง” ซึ่งตัดเสียงคำไป 1 เสียง ได้แก่ เสียงคำ “หรือ” /rû:/ ซึ่งเป็นคำเชื่อม จากถ้อยคำที่สมบูรณ์ คือ “ดูกันหรือยัง”

1.2 สติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่ตัดเสียงมากกว่า 1 เสียง พบจำนวน 4 ตัว คิดเป็นร้อยละ 7.27 ดังตัวอย่างที่ 3 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 3

(LINE STORE, 2019j)

ตัวอย่างที่ 4

(LINE STORE, 2019k)

ตัวอย่างที่ 3 ปรากฏถ้อยคำที่ว่า “จบบ้าง? เราจบแล้วนะ” ซึ่งตัดเสียงคำไป 1 เสียง ได้แก่ เสียงคำ “หรือ” /rû:/ ซึ่งเป็นคำเชื่อม จากถ้อยคำที่สมบูรณ์ คือ “จบหรือยัง เราจบแล้วนะ”

ตัวอย่างที่ 4 ปรากฏถ้อยคำที่ว่า “ทานไรยังคะ” ซึ่งตัดเสียงพยางค์ไป 2 เสียง ได้แก่ เสียงพยางค์ “รับประ” /ráp.prà/ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคำว่า “รับประทาน” /ráp.prà.tha:n/ และมีเสียงพยางค์หายไปอีก 1 เสียง ได้แก่ เสียงพยางค์ “อะ” /à/ ซึ่งเป็นพยางค์หนึ่งของคำว่า “อะไร” /à.raj/ นอกจากนี้ ยังมีเสียงคำหายไป 1 เสียง ได้แก่ เสียงคำ “หรือ” /rû:/ ซึ่งเป็นคำเชื่อม จากถ้อยคำที่สมบูรณ์ คือ “รับประทานอะไรหรือยังคะ”

2. การตัดเสียงร่วมกับการแปรหน่วยเสียงในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย

สติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่ตัดเสียงในถ้อยคำร่วมกับการแปรหน่วยเสียง จำแนกเป็นสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่ตัดเสียงของถ้อยคำร่วมกับการแปรหน่วยเสียงอีกตั้งแต่ 1-4 หน่วยเสียง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 สติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่ตัดเสียงในถ้อยคำร่วมกับการแปรหน่วยเสียงอีก 1 หน่วยเสียง ปรากฏดังตัวอย่างที่ 5-7 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 5

(LINE STORE, 2019e)

ตัวอย่างที่ 6

(LINE STORE, 2019i)

ตัวอย่างที่ 7

(LINE STORE, 2019h)

ตัวอย่างที่ 5 ปรากฏถ้อยคำที่ว่า “หาของกินแพฟ” ซึ่งตัดเสียงพยางค์ไป 1 เสียง ได้แก่ เสียงพยางค์ “หนึ่ง” /nùŋ/ หรือ “เดียว” /diaw/ อันเป็นส่วนหนึ่งของคำว่า “แป็บหนึ่ง” /pép.nùŋ/ หรือ “แป็บเดียว” /pép.diaw/ และมีการแปรหน่วยเสียงพยัญชนะต้น จากหน่วยเสียงพยัญชนะต้นเดิม “ป” /p/ ในคำว่า “แป็บ” /pép/ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะต้นอีกเสียงหนึ่ง “ฟ” /ph/ กลายเป็นเสียง “แพฟ” /phép/ จากถ้อยคำที่สมบูรณ์ คือ “หาของกินแป็บหนึ่ง” หรือ “หาของกินแป็บเดียว”

ตัวอย่างที่ 6 ปรากฏถ้อยคำที่ว่า “ม่ายมีตังค์” ซึ่งตัดเสียงพยางค์ไป 1 เสียง ได้แก่ เสียงพยางค์ “ส” /sàʔ/ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคำว่า “สตาจค์” /sàʔ.ta:ŋ/ และไม่เป็นเพียงการตัดเสียงพยางค์เท่านั้น แต่ยังมีการแปรหน่วยเสียงสระ จากหน่วยเสียงสระเดิม “อา” /a:/ ในคำว่า “สตาจค์” /sàʔ.ta:ŋ/ เป็นหน่วยเสียงสระสั้น “อะ” /àʔ/ กลายเป็นเสียง “ตังค์” /taŋ/ และมีการแปรหน่วยเสียงสระ จากหน่วยเสียงสระเดิม “อะ” /àʔ/ ในคำว่า “ไม” /mâj/ เป็นหน่วยเสียงสระยาว “อา” /a:/ กลายเป็นเสียง “ม่าย” /mâ:j/ จากถ้อยคำที่สมบูรณ์ คือ “ไม่มีสตาจค์”

ตัวอย่างที่ 7 ปรากฏถ้อยคำที่ว่า “คิดถึงเค้ามัย” ซึ่งตัดเสียงคำไป 1 เสียง ได้แก่ เสียงคำ “หรือ” /rũ:/ ซึ่งเป็นคำเชื่อม และมีการแปรหน่วยเสียงวรรณยุกต์ จากหน่วยเสียงวรรณยุกต์เดิม คือ หน่วยเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ (contour tone) ในลักษณะเปลี่ยนขึ้น (raising tone) ในคำว่า “ไหม” /mâj/ เป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์ระดับ (level tone) ในลักษณะเสียงสูง (high tone) “มัย” /mâj/ เช่นเดียวกับคำว่า “เขา” /khâw/ ที่มีหน่วยเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ (contour tone) ในลักษณะเปลี่ยนขึ้น (raising tone) เป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์ระดับ (level tone) ในลักษณะเสียงสูง (high tone) “เค้า” /khâw/ จากถ้อยคำที่สมบูรณ์ คือ “คิดถึงเขาหรือไม่”

2.2 สติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่ตัดเสียงในถ้อยคำรวมกับการแปรหน่วยเสียงอีก 2 หน่วยเสียง ปรากฏดังตัวอย่างที่ 8-11 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 8

(LINE STORE, 2019b)

ตัวอย่างที่ 9

(LINE STORE, 2019i)

ตัวอย่างที่ 10

(LINE STORE, 2019f)

ตัวอย่างที่ 11

(LINE STORE, 2019a)

ตัวอย่างที่ 8 ปรากฏถ้อยคำที่ว่า “คอลกันมัย” ซึ่งตัดเสียงคำไป 1 เสียง ได้แก่ เสียงคำ “หรือ” /rũ:/ ซึ่งเป็นคำเชื่อม มีการแปรหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายจากระบบเสียงพยัญชนะท้ายในภาษาไทยเดิม “ล” คือ มาตราตัวสะกดแม่ กน /n/ “คอล” /kho:n/ กลายเป็นเสียงพยัญชนะท้าย “ล” /l/ จากระบบเสียงพยัญชนะท้ายในภาษาอังกฤษ “คอล” /kho:l/ และมีการแปรหน่วยเสียงวรรณยุกต์ จากหน่วยเสียงวรรณยุกต์เดิม ซึ่งปรากฏหน่วยเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ (contour tone) ในลักษณะเปลี่ยนขึ้น (raising tone) ในคำว่า “ไหม” /mâj/ เป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์ระดับ (level tone) ในลักษณะเสียงสูง (high tone) “มัย” /mâj/ จากถ้อยคำที่สมบูรณ์ คือ “คอลกันหรือไม่”

ตัวอย่างที่ 9 ปรากฏถ้อยคำที่ว่า “ยัยเหยอ” ซึ่งตัดเสียงพยางค์ไป 1 เสียง ได้แก่ เสียงพยางค์ “อะ” /àʔ/ ซึ่งเป็นพยางค์หนึ่งของคำว่า “อะไร” /àʔ.raj/ ในเสียง “ยัย” /jaj/ ซึ่งมีการแปรหน่วยเสียงพยัญชนะต้นจากหน่วยเสียงพยัญชนะต้นเดิม “ร” /r/ ในพยางค์ “ไร” /raj/ ของคำว่า “อะไร” /àʔ.raj/ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะต้นอีกเสียงหนึ่ง “ย” /j/ กลายเป็นเสียง “ยัย” /jaj/ เช่นเดียวกับคำว่า “หรือ” /rũ:/ ที่หน่วยเสียงพยัญชนะต้นเดิม “ร” /r/ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะต้น “ย” /j/ ในเสียง “เหยอ” /jə:/ นอกจากนี้ ยังมีการแปรหน่วยเสียงสระ จาก

หน่วยเสียงสระเดิม “อือ” /u:/ ในคำว่า “หรือ” /ru:/ เป็นหน่วยเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง “เออ” /o:/ กลายเป็นเสียง “เหอ” /jə:/ จากถ้อยคำที่สมบูรณ์ คือ “อะไรหรือ”

ตัวอย่างที่ 10 ปรากฏถ้อยคำที่ว่า “คุยไรกันอะ” ซึ่งตัดเสียงพยางค์ไป 1 เสียง ได้แก่ เสียงพยางค์ “อะ” /ʔ/ ซึ่งเป็นพยางค์หนึ่งของคำว่า “อะไร” /ʔə.raj/ มีการแปรหน่วยเสียงพยัญชนะต้น จากหน่วยเสียงพยัญชนะต้นเดิม “น” /n/ และมีการแปรหน่วยเสียงวรรณยุกต์ จากหน่วยเสียงวรรณยุกต์เดิม ซึ่งปรากฏหน่วยเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ (contour tone) ในลักษณะเปลี่ยนตก (falling tone) ในคำว่า “นะ” /nə/ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะต้นอีกเสียงหนึ่ง “อ” /ʔ/ และหน่วยเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์ระดับ (level tone) ในลักษณะเสียงต่ำ (low tone) ในเสียง “อะ” /ʔə/ จากถ้อยคำที่สมบูรณ์ คือ “คุยอะไรกันนะ”

ตัวอย่างที่ 11 ปรากฏถ้อยคำที่ว่า “มะมีตังค์” ซึ่งตัดเสียงพยางค์ไป 1 เสียง ได้แก่ เสียงพยางค์ “ส” /sə/ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคำว่า “สตางค์” /sə.ta:ŋ/ และไม่เป็นเพียงการตัดเสียงพยางค์เท่านั้น แต่ยังมีแปรหน่วยเสียงสระ จากหน่วยเสียงสระเดิม “อา” /a:/ ในคำว่า “สตางค์” /sa.ta:ŋ/ เป็นหน่วยเสียงสระสั้น “อะ” /a/ กลายเป็นเสียง “ตังค์” /taŋ/ และมีการแปรหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย จากหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายเดิม “ย” /j/ ในคำว่า “ไม่” /mâj/ กลายเป็นหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายอีกเสียงหนึ่ง “อ” /ʔ/ ในเสียง “มะ” /mə/ จากถ้อยคำที่สมบูรณ์ คือ “ไม่มีสตางค์”

2.3 สติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่ตัดเสียงในถ้อยคำร่วมกับการแปรหน่วยเสียงอีก 3 หน่วยเสียง ปรากฏดังตัวอย่างที่ 12 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 12

(LINE STORE, 2019d)

ตัวอย่างที่ 12 ปรากฏถ้อยคำที่ว่า “อ้วนแล้วยังรักเค้าปะ” ซึ่งตัดเสียงคำไป 1 เสียง ได้แก่ เสียงคำ “หรือ” /ru:/ ซึ่งเป็นคำเชื่อม มีการแปรหน่วยเสียงสระ จากหน่วยเสียงสระเดิม “อา” /a:/ และเสียงพยัญชนะท้าย “ว” /w/ ในคำว่า “เปล่า” /plə:w/ เป็นหน่วยเสียงสระสั้น “อะ” /a/ และเสียงพยัญชนะท้าย “อ” /ʔ/ เป็นเสียง “ปะ” /pə/ และมีการแปรหน่วยเสียงวรรณยุกต์ จากหน่วยเสียงวรรณยุกต์เดิม ซึ่งปรากฏหน่วยเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ (contour tone) ในลักษณะเปลี่ยนขึ้น (raising tone) ในคำว่า “เขา” /khăw/ เป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์ระดับ (level tone) ในลักษณะเสียงสูง (high tone) ในเสียง “เค้า” /kháw/ จากถ้อยคำที่สมบูรณ์ คือ “อ้วนแล้วยังรักเขาหรือเปล่า”

2.4 สติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่ตัดเสียงในถ้อยคำร่วมกับการแปรหน่วยเสียงอีก 4 หน่วยเสียง ปรากฏดังตัวอย่างที่ 13 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 13

(LINE STORE, 2019c)

ตัวอย่างที่ 13 ปรากฏถ้อยคำที่ว่า “คอลกันแม่” ซึ่งตัดเสียงคำไป 1 เสียง ได้แก่ เสียงคำ “หรือ” /ruː/ ซึ่งเป็นคำเชื่อม มีการแปรหน่วยเสียงสระ จากหน่วยเสียงสระเดิม “อะ” /a/ และเสียงพยัญชนะท้าย “ย” /j/ ในคำว่า “ไม่” /mâj/ เป็นหน่วยเสียงสระอื่น “แอะ” /ɛ/ และเสียงพยัญชนะท้าย “อ” /ʔ/ เป็นเสียง “แม่” /mɛː/ และมีการแปรหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย จากระบบเสียงพยัญชนะท้ายในภาษาไทยเดิม “ล” คือ มาตราตัวสะกดแม่ กน /n/ “คอล” /khɔːn/ กลายเป็นเสียงพยัญชนะท้าย “ล” /l/ จากระบบเสียงพยัญชนะท้ายในภาษาอังกฤษ “คอล” /khɔːl/ จากถ้อยคำที่สมบูรณ์ คือ “คอลกันหรือไม่”

การศึกษาการตัดเสียงของถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยอันเป็นการเปลี่ยนแปลงของภาษาตามหลักการภาษาศาสตร์เชิงประวัติ พบการตัดเสียงของถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย 2 ลักษณะ ได้แก่ สติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่ตัดเสียงในถ้อยคำลักษณะเดียว จำแนกเป็นสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่ตัดเสียง 1 เสียง ได้แก่ การตัดเสียงพยางค์ หรือการตัดเสียงคำ และเป็นสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่ตัดเสียงมากกว่า 1 เสียง ได้แก่ การตัดเสียงพยางค์ 2 เสียง และการตัดเสียงคำ 2 เสียง ส่วนการศึกษาการตัดเสียงกับการแปรหน่วยเสียงของถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยอันเป็นการเปลี่ยนแปลงของภาษาตามหลักทางด้านภาษากับสังคม พบการตัดเสียงร่วมกับการแปรหน่วยเสียงในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย ตั้งแต่ 1-4 หน่วยเสียง ดังนี้ (1) การตัดเสียงร่วมกับการแปรหน่วยเสียง 1 หน่วยเสียง ได้แก่ การตัดเสียงร่วมกับการแปรหน่วยเสียงพยัญชนะต้น การตัดเสียงร่วมกับการแปรหน่วยเสียงสระ และการตัดเสียงร่วมกับการแปรหน่วยเสียงวรรณยุกต์ (2) การตัดเสียงร่วมกับการแปรหน่วยเสียง 2 หน่วยเสียง ได้แก่ การตัดเสียงร่วมกับการแปรหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายและการแปรหน่วยเสียงวรรณยุกต์ การตัดเสียงร่วมกับการแปรหน่วยเสียงพยัญชนะต้นและการแปรหน่วยเสียงสระ การตัดเสียงร่วมกับการแปรหน่วยเสียงพยัญชนะต้นและการแปรหน่วยเสียงวรรณยุกต์ และการตัดเสียงร่วมกับการแปรหน่วยเสียงสระและการแปรหน่วยเสียงวรรณยุกต์ (3) การตัดเสียงร่วมกับการแปรหน่วยเสียง 3 หน่วยเสียง ได้แก่ การตัดเสียงร่วมกับการแปรหน่วยเสียงพยัญชนะต้น การแปรหน่วยเสียงสระ และการแปรหน่วยเสียงวรรณยุกต์ และ (4) การตัดเสียงร่วมกับการแปรหน่วยเสียง 4 หน่วยเสียง ได้แก่ การตัดเสียงร่วมกับการแปรหน่วยเสียงพยัญชนะต้น การแปรหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย การแปรหน่วยเสียงสระ และการแปรหน่วยเสียงวรรณยุกต์

อภิปรายผล

การตัดเสียงเป็นลักษณะการแปรด้านเสียงในภาษาที่เกิดขึ้นได้ในถ้อยคำภาษาไทย ถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยสะท้อนให้เห็นแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของภาษาพูดในอนาคต คำที่สังเกตเห็นได้ชัด คือ คำว่า “หรือไม่” “หรือเปล่า” และ “หรือยัง” อาจใช้เวลากระทั่งตัดเสียงคำ “หรือ” ไปในที่สุด คำวิเศษณ์แสดงการถาม คำว่า “มัย” ไม่เป็นเพียงการตัดเสียงคำ “หรือ” เท่านั้น แต่ยังปรากฏการหน่วยเสียงวรรณยุกต์ร่วมด้วย กล่าวคือ คำว่า “มัย” มาจากคำว่า “หรือไม่” จึงแปรหน่วยเสียงวรรณยุกต์เดิม ซึ่งปรากฏหน่วยเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ (contour tone) ในลักษณะเปลี่ยนขึ้น (raising tone) ในคำว่า “ไหม” /māj/ เป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์ (level tone) เสียงสูง (high tone) “มัย” /māj/ ไปพร้อมกันด้วย

การตัดเสียงของภาษาพูดในอนาคตดังกล่าวอาจเกิดกับคำว่า “อะไร” ได้อีกด้วย ดังถ้อยคำ “ยัยเหยอ” ซึ่งมาจากถ้อยคำที่สมบูรณ์ คือ “อะไรหรือ” ซึ่งคำว่า “ยัย” ไม่เป็นเพียงการตัดเสียงพยางค์ “อะ” /àʔ/ ของคำว่า “อะไร” /àʔ.raj/ เท่านั้น แต่ยังปรากฏการแปรหน่วยเสียงพยัญชนะต้นร่วมด้วย กล่าวคือ พยางค์ “ยัย” /jaj/ มาจากพยางค์เดิมว่า “ไร” /raj/ จึงแปรหน่วยเสียงพยัญชนะต้นเดิม จากหน่วยเสียงพยัญชนะต้น “ร” /r/ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะต้น “ย” /j/ และยังจัดเป็นการกลมกลืนหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย “ย” /j/ ของพยางค์หน้า “ยัย” /jaj/ กับหน่วยเสียงพยัญชนะต้น “ย” /j/ ของพยางค์หลัง “เหยอ” /jə:/ อีกด้วย

การตัดเสียงกับการแปรหน่วยเสียงของถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยสะท้อนให้เห็นว่าเป็นกระบวนการธรรมชาติของภาษาที่ยังคงใช้ในสังคม และไม่ได้เกิดขึ้นกับภาษาไทยเท่านั้น แต่ยังเกิดขึ้นกับคำยืมภาษาต่างประเทศ เช่น คำว่า ชิง เป็นคำตัดเสียงพยางค์มาจากคำว่า racing คำว่า “โหลด” เป็นคำตัดเสียงพยางค์มาจากคำว่า download และคำว่า “ดีท็อกซ์” เป็นคำตัดเสียงพยางค์มาจากคำว่า detoxify (Chaikiattitham, 2016) ด้วยระบบเสียงพยัญชนะท้ายภาษาไทยไม่มีการปล่อยลม (Kanchanawan, 2011)

การแปรหน่วยเสียงของถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยยังส่งผลกระทบต่อภาษาไทยอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำให้มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายเพิ่มขึ้นในระบบเสียงภาษาไทย อันเกิดจากการยืมคำภาษาต่างประเทศ ดังถ้อยคำที่ว่า “คอลกันมัย” หรือ “คอลกันแมะ” ซึ่งมาจากถ้อยคำที่สมบูรณ์ คือ “คอลกันหรือไม่” คำว่า “คอล” มาจากคำภาษาอังกฤษว่า “call” หมายถึง โทรศัพท์หรือสื่อสารกันด้วยเสียงและอาจรวมถึงเปิดกล่องจากอุปกรณ์สื่อสารให้เห็นหน้าระหว่างสื่อสารอีกด้วย ซึ่งการออกเสียงพยัญชนะท้ายของไทยแต่เดิมไม่มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย “ล” /l/ แต่ปัจจุบันสมาชิกในสังคมไทยเริ่มออกเสียงพยัญชนะท้าย “ล” /l/ ได้ ความเปลี่ยนแปลงนี้เกิดขึ้นจากอิทธิพลของภาษาอังกฤษ แม้การออกเสียงพยัญชนะท้าย “ล” /l/ ไม่ได้ส่งผลให้มีปัญหาด้านการสื่อสาร แต่อาจเกิดปัญหาบางกรณีสมาชิกบางกลุ่มในสังคมไม่ยอมรับ (Kanchanawan, 2011)

นอกจากการตัดเสียงกับการแปรหน่วยเสียงของถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยแล้ว ผู้วิจัยยังสังเกตพบว่า ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยมักไม่เคร่งครัดด้านการใช้รูปวรรณยุกต์ เนื่องจากคำบางคำที่ปรากฏในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย มีพื้นเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์ระดับ (level tone) เสียงสูง (high tone) อยู่แล้ว โดยไม่ต้องใช้รูปวรรณยุกต์ตรี เช่น คำว่า “แพัพ” /phép/ ในถ้อยคำที่ว่า “หาของกินแพัพ” เนื่องจากพยัญชนะต้นจัดอยู่ในอักษรต่ำตามแนวคิดหลักภาษาไทยเรื่องระดับเสียงพยัญชนะต้น ที่ว่า อักษรต่ำ สระเสียงสั้น คำตาย (พยัญชนะท้ายเสียงกัก) เป็นเสียงวรรณยุกต์ตรีโดยไม่ปรากฏรูปวรรณยุกต์ (Department of Teacher Education, Office of Rajabhat Institute Council, 2003) อย่างไรก็ตาม อาจจัดว่าการไม่เคร่งครัดด้านการใช้รูปวรรณยุกต์

เป็นปัญหาด้านการเขียน เนื่องจากปัจจุบันเกิดความบกพร่องเรื่องการใช้รูปวรรณยุกต์กับพยัญชนะเสียงต่ำ เนื่องจากผลอิทธิพลของรูปวรรณยุกต์หรืออยู่เสมอ (Kanchanawan, 2011)

รวมถึงคำว่า “อะ” /ʔàʔ/ จากถ้อยคำที่ว่า “คุณไรกันอะ” และคำว่า “ปะ” /pàʔ/ จากถ้อยคำที่ว่า “อ้วนแล้วยังรักเค้าปะ” ซึ่งมีพื้นเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์ระดับ (level tone) เสียงต่ำ (low tone) อยู่แล้ว โดยไม่ต้องใช้รูปวรรณยุกต์เอก เนื่องจากพยัญชนะต้นจัดอยู่ในอักษรกลางตามแนวคิดหลักภาษาไทยเรื่องระดับเสียง พยัญชนะต้น ที่ว่า อักษรกลาง สระเสียงสั้น คำตาย (พยัญชนะท้ายเสียงกัก) เป็นเสียงวรรณยุกต์เอกโดยไม่ปรากฏรูปวรรณยุกต์ (Department of Teacher Education, Office of Rajabhat Institute Council, 2003)

การศึกษาการตัดเสียงกับการแปรหน่วยเสียงของถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยไม่เพียงแสดงให้เห็น การเปลี่ยนแปลงหรือการแปรของภาษาเพียงด้านเสียงเท่านั้น แต่ยังสะท้อนให้เห็นปัญหาหรือข้อบกพร่องด้านการเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้รูปวรรณยุกต์ในคำตายอีกด้วย

นอกเหนือจากการวิเคราะห์ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยเรื่องการตัดเสียงและการแปรหน่วยเสียงแล้ว ผู้วิจัยยังพบการเปลี่ยนแปลงของเสียงในถ้อยคำที่สำคัญอีกลักษณะหนึ่งร่วมด้วย คือ การกลมกลืนเสียง (assimilation) ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงหน่วยเสียงให้คล้ายคลึงหรือเหมือนเสียงข้างเคียง (Khanitthan, 1983) อันเป็นไปตามหลักการหนึ่งของภาษาศาสตร์เชิงประวัติ ดังถ้อยคำที่ว่า “ไรเหอ” ซึ่งตัดเสียงพยางค์ไป 1 เสียง ได้แก่ เสียงพยางค์ “อะ” /ʔàʔ/ ซึ่งเป็นพยางค์หนึ่งของคำว่า “อะไร” /ʔàʔ.raj/ มีการแปรด้านเสียงพยัญชนะต้นจากหน่วยเสียงพยัญชนะต้นเดิม “ร” /r/ และมีการแปรด้านเสียงสระ จากหน่วยเสียงสระเดิม “อือ” /u:/ ในคำว่า “หรือ” /ru:/ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะต้นอีกเสียงหนึ่ง “ย” /j/ และเป็นหน่วยเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง “เออ” /ə:/ เป็นเสียง “เหอ” /jə:/ นอกจากนี้ยังปรากฏการกลมกลืนเสียงจากเสียงพยัญชนะท้าย “ย” /j/ ของพยางค์ “ไร” /raj/ กับหน่วยเสียงพยัญชนะต้น “ย” /j/ ของคำว่า “เหอ” /jə:/ จากถ้อยคำที่สมบูรณ์ คือ “อะไรหรือ”

ข้อค้นพบดังกล่าวเป็นประเด็นการเปลี่ยนแปลงทางภาษาที่ไม่ได้พบมากกระทั่งเป็นที่น่าสังเกต แต่ถือเป็นการเปลี่ยนแปลงที่น่าสนใจศึกษาวิเคราะห์ รวมถึงการผลัดเสียง และการสับที่เสียง ซึ่งอาจพบได้จากแหล่งข้อมูลลักษณะอื่น อันจะช่วยเติมเต็มการศึกษาตามหลักการภาษาศาสตร์เชิงประวัติได้อีกทางหนึ่ง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

- 1.1 เป็นแนวทางการใช้ภาษาสำหรับผู้สร้างสรรค์สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย
- 1.2 เป็นกรณีศึกษาสำหรับรายภาษาศาสตร์เชิงประวัติ และรายวิชาภาษากับสังคม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการใช้รูปวรรณยุกต์ในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย รวมถึงภาษาแชต หรือการถ่ายทอดเสียง ภาษาพูดเป็นภาษาเขียน เนื่องจากภาษาไทยเป็นภาษาวรรณยุกต์ กล่าวคือ เมื่อเสียงวรรณยุกต์เปลี่ยน ความหมายของคำก็เปลี่ยนตามไปด้วย ผลการวิเคราะห์ภาษาในสติกเกอร์ไลน์ข้างต้น พบว่าการใช้รูปวรรณยุกต์เป็นปัญหาด้านการเขียนของผู้ใช้ภาษาไทยที่สำคัญ อันสะท้อนให้เห็นว่าผู้ใช้ภาษาจำนวนหนึ่งไม่เข้าใจไตรยางศ์อันมีอิทธิพลต่อเสียงวรรณยุกต์ของไทย

2.2 ควรศึกษาถ้อยคำของสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยตามมุมมองวัจนปฏิบัติศาสตร์ อันสะท้อนขอบเขตด้านนัยการสื่อสารลุ่มลึกกว่าการศึกษาเพียงรูปภาษา ดังถ้อยคำ “จบหรือยัง เราจบแล้วนะ” ที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์ไลน์ข้างต้น ซึ่งประกอบกับตัวการ์ตูนสวมชุดครูและหมวกรับปริญญา อาจมีนัยถึงประเด็นอื่นที่ไม่เกี่ยวเนื่องกับการศึกษา แต่ขึ้นกับประเด็นของผลการสนทนาก่อนหน้า เป็นต้น

2.3 ควรศึกษาการเปลี่ยนแปลงของเสียงประเภทการกลมกลืนเสียง การพลักเสียง การสับที่เสียง และการเพิ่มเสียงปัจจุบัน จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเติมเต็มการศึกษาการเปลี่ยนแปลงเสียงตามหลักการภาษาศาสตร์เชิงประวัติ

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยเรื่องนี้ เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่องลักษณะเหนือหน่วยเสียงและการเปลี่ยนแปลงของเสียงตัวสะกดตามเสียงพูดในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย ซึ่งได้รับทุนอุดหนุนจากกองทุนวิจัยคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประจำปี 2563 สัญญารับทุนเลขที่ LIA6304076S และอนุเคราะห์การแปลโดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ อำไพรัตน์ สุทธิพันธ์

เอกสารอ้างอิง

- Chaikiattitham, R. (2016). A comparison of deleted/added syllable - sound English loan words in Thai and Chinese. *RMU. J. (Humanities and Social Sciences)*, 10(1), 27-37. (in Thai)
- Department of Teacher Education, Office of Rajabhat Institute Council. (2003). *Learning Cluster 1, Course series 1: Linguistics and Thai language for teachers (Unit 2)*. n.d.: n.p. (in Thai)
- Kanchanawan, N. (2011). *Problems in Thai usage*. 4th ed. Bangkok: Ramkhamkaeng University. (in Thai)
- Ketchan, U., Salungyou, N., and Makkha, S. (2018). Research Report of The impacts of the Line Application Utilization on Elderly Lifestyle in Bangpakong Sub-District, Chachoengsao Province. *Rajapark Journal*, 12(25), 52-65. (in Thai)
- Khanitthanan, W. (1983). *Historical linguistics: Evolution of the Thai and the English languages*. Bangkok: Thammasat University. (in Thai)
- Kuprasert, T. (2012). Attitudes Towards Thai Dialect Usage: a Case Study from the Television Series of “Nong Mai Rai Borisuth: Nuea Ku Nai Nam Nao, episodes1-3”. *Sripatum Review of Humanities and Social Science*, 12(2), 180-186. (in Thai)
- LINE STORE. (2019a). *Auongrom baby pig*. [Online]. Retrieved June 1, 2019 from: <https://store.line.me/stickershop/product/3111559/en> (in Thai)
- _____. (2019b). *AuongromNong Bina*. [Online]. Retrieved June 1, 2019 from: <https://store.line.me/stickershop/product/3079816/en> (in Thai)

- LINE STORE. (2019c). *Baby Cat By auongrom*. [Online]. Retrieved June 1, 2019 from:
<https://store.line.me/stickershop/product/3227918/en> (in Thai)
- _____. (2019d). *BearPlease: Love Me Please*. [Online]. Retrieved June 1, 2019 from:
<https://store.line.me/stickershop/product/1393382/en> (in Thai)
- _____. (2019e). *Benja 5 I wanna be an IDOL!*. [Online]. Retrieved June 1, 2019 from:
<https://store.line.me/search/en?q=Benja%20%20I%20wanna%20be%20an%20IDOL%21>
(in Thai)
- _____. (2019f). *BNK48: Kimi wa Melody*. [Online]. Retrieved June 1, 2019 from:
<https://store.line.me/stickershop/product/4646455/en> (in Thai)
- _____. (2019g). *BNK48 Shihainin Say Hi! By Jobsan*. [Online]. Retrieved June 1, 2019 from:
<https://store.line.me/stickershop/product/6761439/en> (in Thai)
- _____. (2019h). *Boobib Cute Couple: Love Love*. [Online]. Retrieved June 1, 2019 from:
<https://store.line.me/stickershop/product/6339573/en> (in Thai)
- _____. (2019i). *Chubby Girl by Ton-Mai*. [Online]. Retrieved June 1, 2019 from:
<https://store.line.me/stickershop/product/4232553/en> (in Thai)
- _____. (2019j). *Circle Dukdik*. [Online]. Retrieved June 1, 2019 from: <https://store.line.me/stickershop/product/1327110/en> (in Thai)
- _____. (2019k). *Chubby X Nang-Rum Collabaration*. [Online]. Retrieved June 1, 2019 from:
<https://store.line.me/stickershop/product/6933390/en> (in Thai)
- Onpau, P. (2003). Sounds in the Thai language are changing. *Wanwithat*, 3, 74-83. (in Thai)
- Royal Society of Thailand. (2013). *The Royal Society of Thailand dictionary B.E.2554 in celebration on the occasion of H.M. the king's 7th cycle birthday anniversary, 5th December 2011*. Bangkok: The Royal Society of Thailand. (in Thai)
- Siriaksornsat, P. (2011). *Thai dialects*. 3rd ed. Bangkok: Ramkhamhaeng University. (in Thai)
- Sirikaya, S. and Sriphech, S. (2017). Using the code of Line stickers for communication. *Siam Communication Review*, 16(21), 171-183. (in Thai)
- Srisa-ard, B. (2017). *Introduction to research*. 10th ed. Bangkok: Suwiriyan.
- Sudhinont, J. (2020a). Conditioned sound changes of spoken Thai words written on Line stickers. *Academic Journal for the Humanities and Social Sciences, Dhonburi Rajabhat University*, 3(2), 7-22. (in Thai)
- Sudhinont, J. (2020b). The purpose of communication reflecting through words in Line stickers in Thai with the suprasegmental feature of rising intonation. *Interdisciplinary Social Sciences and Communication Journal*, 3(1), 46-67. (in Thai)

Sudhinont, J. (2020c). Unconditioned sound changes of written spoken Thai words affecting the present usage of Thai sounds on LINE stickers. *Academic Journal of Buriram Rajabhat University*, 12(1), 51-69. (in Thai)

Thai Language Institute. (2012). *Thai language standards, Volume 4: Thai usage culture written by Prakhong Nimmanhemmin, et al.* 2nd ed. Bangkok: Bureau of Academic Affairs and Educational Standards, Office of the Basic Education Commission, Ministry of Education. (in Thai)

Warottamasikkhadit, U. (2010). *Introduction to Linguistics*. 20th ed. Bangkok: Ramkhamhaeng University. (in Thai)